

REGERINGSRÄTTENS BESLUT

Mål nr
872-08

meddelat i Stockholm den 22 december 2009

KLAGANDE

Jordbruksverket
551 82 Jönköping

MOTPART

AA

Ombud: Advokaten Ulf Djurberg
Setterwalls Advokatbyrå
Box 1050
101 39 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Jönköpings dom den 16 januari 2008 i mål nr 709-06, se bilaga

SAKEN

Undantag från artskyddsförordningens förbud mot förvaring och transport av vissa fågelarter; fråga om allmän förvaltningsdomstols behörighet

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten undanröjer Kammarrätten i Jönköpings dom den 16 januari 2008 i mål nr 709-06 och Länsrätten i Jönköpings läns dom den 1 februari 2006 i mål nr 489-05.

Regeringsrätten avvisar yrkandet om ersättning för rättegångskostnader.

Dok.Id 82292

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

Regeringsrätten överlämnar handlingarna i målet till Växjö tingsrätt i dess egenskap av miljödomstol.

YRKANDEN M.M.

Jordbruksverket yrkar att Regeringsrätten undanröjer kammarrättens och länsrättens domar på grund av domvilla. Till stöd för sin talan anför verket bl.a. följande. I 43 § artskyddsförordningen (1998:179) anges att bestämmelser om överklagande hos miljödomstol finns i 19 kap. 1 § miljöbalken. Enligt tredje stycket i sistnämnda paragraf överklagas statliga myndigheters beslut i särskilda fall hos miljödomstol enligt 20 kap. 2 § andra stycket miljöbalken. Varken kammarrätten eller länsrätten har således varit behörig att döma i målet.

AA bestrider bifall till överklagandet och yrkar att Regeringsrätten fastställer kammarrättens dom. Han yrkar vidare att Regeringsrätten förpliktar Jordbruksverket att betala ersättning för de kostnader han haft för juridiskt biträde i Regeringsrätten. För det fall Regeringsrätten undanröjer underinstansernas domar yrkar han att Regeringsrätten förpliktar Jordbruksverket att betala ersättning för kostnaderna för juridiskt biträde i länsrätten, kammarrätten och Regeringsrätten. Till stöd för sin talan anför AA bl.a. följande. Bestämmelsen i 20 kap. 2 § andra stycket miljöbalken är irrelevant då Jordbruksverkets beslut att tillämpa artskyddsförordningen i sig är felaktigt.

Det är verkets beslut att tillämpa artskyddsförordningen som varit föremål för prövning i målet och inte något beslut som hänför sig till en föreskrift i förordningen. Prövningen har avsett frågan om hinder mot fri rörlighet föreligger, varför länsrätten och kammarrätten har varit behöriga att döma i målet. Domvilla föreligger således inte. För det fall Regeringsrätten finner att artskyddsförordningen är tillämplig ska i vart fall Jordbruksverkets överklagande avvisas då det grundas på omständigheter som hade kunnat åberopas tidigare i målet. Jordbruksverket har gett en felaktig fullföljdshänvisning som han inte haft någon anledning att ifrågasätta. Detta ska inte drabba en enskild. Ett undanröjande av underinstansernas domar till nackdel för den enskilde skulle äventyra tilltron till rättssäkerheten och rättsväsendet. Det finns inga skäl att

Mål nr
872-08

anta att målets utgång i sakfrågan skulle bli en annan vid prövning i miljödomstol.
– Då Jordbruksverket förfarit vårdslöst föreligger enligt 3 kap. 2 § skadeståndslagen (1972:207) och 18 kap. 6 § rättegångsbalken skyldighet för verket att ersätta honom för hans kostnader för juridiskt biträde.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

För att skydda vilt levande djur- eller växtarter får, enligt 8 kap. 4 § miljöbalken, regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om in- och utförsel, transport, förvaring, preparering och förevisning av djur och växter eller handel med dem. Regeringen har meddelat sådana föreskrifter i artskyddsförordningen (1998:179). Denna förordning ersattes med verkan fr.o.m. den 1 januari 2008 av artskyddsförordningen (2007:845).

AAAs ansökan om tillstånd att föra in vissa fågelarter till Sverige har av underinstanserna prövats enligt bestämmelser i bl.a. dessa förordningar.

I 43 § i 1998 års förordning angavs att det i 19 kap. 1 § miljöbalken fanns bestämmelser om överklagande hos miljödomstol. En likalydande bestämmelse finns i 72 § i 2007 års förordning.

Enligt 19 kap. 1 § tredje stycket miljöbalken får länsstyrelsens och andra statliga myndigheters beslut i särskilda fall överklagas hos miljödomstol enligt 20 kap. 2 § andra stycket. Enligt den bestämmelsen prövar miljödomstol, om inte annat är föreskrivet, efter överklagande länsstyrelsens och andra statliga myndigheters beslut enligt miljöbalken eller föreskrifter som har meddelats med stöd av balken.

Allmän förvaltningsdomstol är således inte behörig att pröva ett överklagande av ett beslut som meddelats med stöd av artskyddsförordningen. Kammarrättens och länsrättens avgöranden ska därför undanröjas.

Anspråk på ersättning med stöd av 3 kap. 2 § skadeståndslagen handläggs i första hand av Justitiekanslern om anspråket grundas på ett påstående om felaktigt

BESLUT

Mål nr
872-08

beslut, se 3 § förordningen (1995:1301) om handläggning av skadeståndsanspråk mot staten. Rättegångsbalkens bestämmelser om rättegångskostnader är inte tillämpliga hos förvaltningsdomstolarna. Regeringsrätten saknar i mål av detta slag lagliga möjligheter att besluta i frågor rörande rättegångskostnader. Yrkandet om ersättning för rättegångskostnader ska därför avvisas.

Handlingarna i målet bör överlämnas till Växjö tingsrätt i dess egenskap av miljödomstol.

Gustaf Sandström

Marianne Eliason

Anna-Karin Lundin

Annika Brickman

Anita Saldén Enérus

Klara Cederlund

Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. I

Föredraget 2009-11-11